

Чл. 49.) Ако въ продълженіето на плуванъето стане пужда за поправа, или за покупка на вѣтрила, на въжъя, на халяты и вѣданлъци, на храны, или на други необходими потребности, а обстоятелствата, или отстояніето на мѣстопребываніето на ступаныѣ на кораба или на товара не му допрощаватъ да поиска заповѣдитъ имъ, корабленачалникътъ, като удостовѣри тѣзи нужда чрѣзъ изложение, подписано отъ него и отъ по-избраныѣ отъ дружината си, и като земе позволеніе, въ Турція, отъ търговското сѣдилище, или ако таквози не сѣществува, отъ Градскыя съвѣтъ, а въ чуждина, отъ Турскыя консулъ, или ако не сѣществува такъвзи, отъ надлежното мѣстно Началство, може да направи морскый заемъ върху корытото на кораба и неговыѣ принадлежности, и въ нужда, върху товара, или ако този заемъ не може да са направи цѣлъ или отъ части, да заложи или да продаде чрѣзъ надаване стоки до количеството на изыскваныѣ пары за доказаныѣ пужды. Ступаныѣ, или корабленачалникътъ, който ги представлява, ще допълныѣ продаденыѣ стоки спорѣдъ текущата цѣна на стокыѣ отъ сѣщія видъ и отъ сѣщото качество, когато престигне корабътъ въ мѣстото на растоваряньето си. Самыѣ на кораба натоварачъ, или различныѣ му натоварачи, ако сѣ съгласны помежду си, могатъ да са съпротивыѣ на продаванъето или на залаганъето на стокыѣ си, като ги растоварятъ и заплатыѣ навлото, съразмѣрно съ направеното плуванъе. Ако ли нѣкои отъ натоварачыѣ не са съгласяватъ на туй, онзи, който иска да употреби правото на растоваряньето длъженъ е да заплати цѣлото навло за стокыѣ си.

Чл. 50.) Корабленачалникътъ, доро не е отпдувалъ отъ чуждо пристанище, или отъ Турскы пристанища, лежащы въ залива Бассорскый, или въ крайбрѣжіята Аравійскы и Африканскы, за да са завърне въ други Турскы пристанища, длъженъ е да проводи на ступаныѣ на кораба, или на тѣхныѣ повѣренны, счетъ, подписанъ отъ него, и съдържающъ каталога на товара му, цѣната на купеныѣ отъ него и натоварены